

کوتاه د بیلماسی

پایگاه خبری آمریکایی مدعی محکومیت یک دوتابعیتی دیگر شد

● فارس: یک پایگاه خبری آمریکایی به نقل از یک فرد دوتابعیتی ایرانی- آمریکایی مدعی شد او به ۱۸ سال حبس محکوم شده است. رضا (رابین) شاهینی، شهروند دوتابعیتی ایرانی- آمریکایی در گفت‌وگو با پایگاه خبری وایس‌نیز از زندان اوین در تهران از صدور حکم خود خبر داد و گفت به ۱۸ سال زندان محکوم شده است. بنا به گزارش آسوشیتدپرس، رابین شاهینی ۴۶ساله در جولای ۲۰۱۶، زمانی که برای دیدار با مادرش به ایران آمده بود، به اتهام جاسوسی و همکاری با یک دولت متخاصم بازداشت شد. او اولین‌بار در سال ۱۹۹۸ ایران را ترک کرد و برای ادامه تحصیل به آمریکا رفت. گفتنی است، مقامات قضائی ایران تاکنون اظهار نظری درباره محکومیت این فرد دوتابعیتی نکرده‌اند.

ارمنستان خواستار اجرای مشترک طرح‌های بزرگ با ایران

● ایرنا: وارطان آرامیان، وزیر دارایی ارمنستان، در دیدار با سیدکاظم سجادی، سفیر ایران در ایروان، همکاری دو کشور در اجرای مشترک طرح‌های بزرگ و افزایش ارزش روابط اقتصادی از سطح سه‌میلیون و ۲۵۰ هزار دلار کنونی را خواستار شد. گفتنی است در این دیدار راهکارهای شتاب‌بخشی برای افزایش هرچه بیشتر حجم مبادلات تجاری و همکاری‌های دو کشور برای نوسازی نظام دارایی بررسی شد.

واکنش وزارت خارجه آمریکا به اهدای جایزه «چتم‌هاوس» به ظریف و کری

● ایسنا: جان کری، سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا، در نشست خبری روز دوشنبه خود به اهدای جایزه اندیشکده انگلیسی چتم‌هاوس به محمدجواد ظریف و جان کری، وزیران امور خارجه ایران و آمریکا به‌دلیل تلاش‌هایشان در حصول توافق هسته‌ای ایران و گروه ۵+۱ واکنش نشان داد و گفت: می‌دانید که پس از نزدیک به دو سال نتوانستیم به برنامه جامع اقدام مشترک با ایران دست یابیم. وزیر کری برای دریافت این جایزه بسیار خرسند است، من فکر می‌کنم او اولین کسی خواهد بود که به شما می‌گوید این توافق بیشتر یک تلاش گروهی بین‌المللی با حضور دیگر اعضای گروه ۵+۱ و اتحادیه اروپا بود. کری در ادامه این نشست در پاسخ به سؤالی درباره اظهارات حسن روحانی، رئیس‌جمهور کشورمان، درباره نامزد‌های انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا که گفته بود انتخاب میان این دو انتخاب میان بد و بدتر است، از هرگونه اظهار نظر خودداری کرد و گفت صحبت‌های روحانی را نشنیده است.

ایران حمله تروریستی در کوئته پاکستان را محکوم کرد

● مرکز دیپلماسی رسانه‌ای وزارت امور خارجه: بهرام قاسمی، سخنگوی وزارت امور خارجه، حمله تروریستی به دانشکده آموزش نیروهای پلیس در شهر کوئته ایالت بلوچستان را که به کشته و مجروح‌شدن دهه‌ها نفر منجر شد محکوم کرد و گفت: جمهوری اسلامی ایران همواره بر ضرورت همکاری در برخورد با گروه‌های تروریستی تأکید کرده و آمادگی خود را برای کمک به دولت پاکستان در این زمینه اعلام می‌کند. او ضمن تسلیت این واقعه دردناک به دولت و ملت کشور دوست و برادر پاکستان، با بازماندگان و خانواده قربانیان این کشتار ناجوانمردانه ابراز همدردی کرد و خواستار برخورد جدی و ریشه‌ای همگان با پدیده زشت و شوم تروریسم شد.

پایان نشست گروه کاری تدوین کنوانسیون رژیم حقوقی خزر

● ایلنا: چهل‌وهفتمین اجلاس گروه کاری ویژه تدوین کنوانسیون رژیم حقوقی دریای خزر روز گذشته به کار خود پایان داد. در این اجلاس دوروزه، گروه‌های کاری پنج کشور ساحلی دریای خزر شامل جمهوری اسلامی ایران، جمهوری آذربایجان، فدراسیون روسیه، جمهوری قزاقستان و ترکمنستان، درباره مفاد پیش‌نویس کنوانسیون رژیم حقوقی مذاکره و رایزنی کرده و در پایان توافقی کردند اجلاس بعدی تبادول اطلاعات بویژه درباره سوریه تشکیل دهند. به گفته او، مسکو و آنکارا مکانیسمی را تعریف کرده‌اند تا براساس آن به تبادل اطلاعات نظامی و اطلاعاتی درباره سوریه بپردازند. معاون کمیته دفاعی و امنیتی شورای فدراسیون روسیه اعلام کرد ترکیه در اشتراک‌گذاری اطلاعات درباره سوریه به روسیه، سوریه، عراق و ایران پیوسته است.

حسن روحانی، رئیس‌جمهور کشورمان، دیروز در مجموعه فرهنگی – تاریخی سعدآباد از باقر عزت‌بگوویج، رئیس شورای ریاست‌جمهوری بوسنی‌وهرزگوین، استقبال کرد. عزت‌بگوویج دوشنبه‌شب به تهران آمد تا در سفری چهارروزه با مقامات کشورمان دیدار و گفت‌وگو کند. او و روحانی بعد از گفت‌وگو پیرامون روابط اقتصادی، فرهنگی و روابط در حوزه گردشگری و امضای یادداشت‌تفاهم درباره همکاری شرکت‌های کوچک و متوسط دو کشور، در یک نشست خبری مشترک شرکت کردند و روحانی که این سفر را سرآغازی برای توسعه روابط دو کشور می‌خواند، گفت: «در سال‌های گذشته به دلیل مسئله تحریم، روابط دو کشور دوران رکود را گذرانده و امروز بعد از برجام، شرایط کاملاً برای توسعه روابط اقتصادی میان دو کشور وجود دارد».

تسهیلات برای توسعه گردشگری

به گفته روحانی، مقرر شد درباره فهرست همکاری‌های دو کشور در کمیسیون مشترکی که در ماه دسامبر در سارایوو تشکیل می‌شود، بحث، بررسی و توافق نهایی انجام شود. به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست‌جمهوری، روحانی به هم‌زمانی مسالمت‌آمیز اقوام مختلف در بوسنی‌وهرزگوین نیز اشاره کرد و گفت: «هم‌زیستی مسالمت‌آمیز را در بوسنی‌وهرزگوین شاهد هستیم که بین مسلمانان، صرب‌ها و کروات‌ها برقرار است؛ این هم‌زیستی می‌تواند زمینه خوبی برای صلح و ثبات و توسعه‌کشور باشد که مورد تأکید دو طرف بوده. مسائل منطقه‌ای و موضوع افراطی‌گری و تروریسم دیگر محور مذاکرات دوجانبه روحانی و رئیس شورای ریاست‌جمهوری بوسنی‌وهرزگوین بود. روحانی با بیان اینکه «ایران بنا بر درخواست دولت‌های عراق و

سوریه برای کمک به مبارزه با تروریسم در این کشورها هیچ تردیدی نکرده است»، گفت: «برخی کشورهای غربی با اشتباه بزرگی که در تحلیل خود داشته‌اند، هنوز تصور می‌کنند که می‌توانند از تروریسم به عنوان ابزاری در راستای منافع خودشان در منطقه استفاده کنند. امروز هم به نظر می‌رسد آنان به طور جدی قصد مقابله و مبارزه با تروریسم را ندارند». او با تأکید بر اینکه «تروریسم و افراطی‌گری به عنوان دو معضل بزرگ برای همه جهان است»، گفت: «راه‌حلی جز تفکر اعتدالی، حفظ مرزهای جغرافیایی، احترام به استقلال کشورها و همکاری همگان برای برقراری ثبات و صلح در منطقه و جهان وجود ندارد». رئیس‌جمهوری با اشاره به بررسی توان و ظرفیت‌های همکاری میان ایران و بوسنی در کمیسیون مشترک دو کشور گفت: «ما آماده توسعه همکاری‌ها با بوسنی‌وهرزگوین هستیم و

علی حسن روحانی، رئیس‌جمهوری

توسعه گردشگری یکی از زمینه‌های مناسب همکاری میان دو کشور است که باید در این راستا تسهیلات لازم برای سفر گردشگران و ارتباط مردم دو کشور فراهم شود». او ابراز امیدواری کرد این سفر سرآغازی برای ایجاد تحرک مناسب به منظور توسعه روابط علمی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و گردشگری میان تهران- سارایوو باشد.روحانی، همچنین با اشاره به ظرفیت‌ها و فرصت‌های موجود در ایران و بوسنی‌وهرزگوین، بر ضرورت تلاش در راستای توسعه همه‌جانبه مناسبات و همکاری‌های تهران- سارایوو در زمینه‌های مختلف تأکید کرد.

ورود به بازار اروپا ازراه بوسنی

باقر عزت‌بگوویج در جلسه دیروز، روابط با ایران را در چارچوب منافع دو طرف و رو به گسترش دانست و گفت: «ایران می‌تواند از طریق بوسنی وارد بازار تجاری

آمادگی ایران برای پیگیری موضوع حقوق بشر، در فضای بدون جنجال

پارلمان اروپا روز گذشته پیش‌نویس قطع‌نامه عادی‌سازی روابط با ایران را تصویب کرد

اگرچه دیروز پیش‌نویس آن تصویب شد، ائتلاف لیبرال – دموکرات‌ها با آن مخالف است. هانس وِن بان، یکی از نمایندگان مخالف است که اعتقاد دارد، این سند، جدی‌بودن شروط و معیارهایی تعیین‌شده را برای ایران نشان نمی‌دهد. مارچه اسخاکه، گزارشگر کمیته روابط بین‌المللی INTA، نیز با بیان اینکه «ما از توافق با ایران به‌عنوان موفقیت اتحادیه اروپا و دیپلماسی چندجانبه استقبال می‌کنیم»، گلایه می‌کند سند مذکور، فاقد توازن لازم است و به مسائل مهم برای گروه سیاسی آنها رسیدگی نمی‌کند. از‌سوی‌دیگر، تهیه‌کننده پیش‌نویس مذکور با بیان اینکه توافق هسته‌ای جایزه‌ای بزرگ برای صلح و ثبات در منطقه‌ای پر آشوب است، بر این باور است: «اتحادیه اروپا می‌تواند از نقش خود برای کاهش تنش‌ها در خاورمیانه استفاده کند».ریچارد هوویت، به عنوان یک عضو پارلمان اروپا، گفت: «سه سال پیش هیچ تعاملی میان ایران و اتحادیه اروپا وجود نداشت. برخی معتقد بودند ایران برای توسعه یک برنامه تسلیحات هسته‌ای تلاش می‌کند؛ چیزی که ایران آن را قویا رد می‌کرد. افرادی در ایران انتخاب شده‌اند که صلاح‌طلب بوده‌اند، سپس توافق هسته‌ای حاصل شد که یک پیروزی با شکوه برای دیپلماسی اروپا و به طور شخصی برای فدریکا موگرینی، نماینده عالی اتحادیه اروپا و فرصتی برای بازگشت ایران به جامعه بین‌الملل به شمار می‌آید و به طور هم‌زمان از پایبندی کامل به حقوق بین‌الملل اطمینان حاصل می‌شود».او افزود: «توافق هسته‌ای یک جایزه بزرگ برای ثبات و صلح در منطقه‌ای آشفته به شمار می‌آید؛ به‌ویژه اینکه ما هم‌اکنون با یک فاجعه انسانی در یمن و سوریه مواجه هستیم. بازگشت ایران به میز دیپلماتیک برای حل این مناقشات، بخش ضروری از آن چیزی است که این استراتژی جدید می‌تواند به دست آورد».هوویت که با پایگاه خبری اتحادیه اروپا گفت‌وگو می‌کرد، درباره تلاش‌هایی که برای توسعه روابط با ایران صورت می‌گیرد، گفت: «ما به پیشنهاداتی عملی برای همکاری در زمینه مبارزه با تروریسم نیاز داریم که این امر نیازمند استقرار یک هیات از اتحادیه اروپا در تهران و برقراری دیواره مذاکرات برسر مسائل حقوق بشر است. ۱۵ کشور عضو اتحادیه اروپا تاکنون هیات‌های تجاری را به تهران فرستاده‌اند. فرصت‌های اقتصادی بزرگی در این کشور وجود دارد که به نفع هر دو طرف است و من به‌طور ویژه از انعقاد قراردادی با شرکت ایرباس حمایت می‌کنم».او با تأکید بر اینکه موضوعات حقوق بشر باید بخشی از توانایی‌های جدید برای سرمایه‌گذاری باشد، در اظهاراتی مداخله‌جویانه گفت: «حصول دستاوردهای واقعی در زمینه حقوق بشر ممکن است. نیروهایی در ایران وجود دارند که روی این مسئله پافشاری می‌کنند و ما امیدواریم که گزارش‌مان به حصول پیشرفت کمک کند. ما به‌طور کاملاً شفاف با هر نوع استفاده از مجازات اعدام مخالفیم؛ اما

شمخانی:

پدافند غیرعامل جزئی از دکترین مقاومت است

نیز پیچیده و متناسب با شرایط، متفاوت شده است و امروزه می‌توان تهدیدات ناشی از قدرت نرم و هوشمند را با قدرت وادارسازی مرتفع کرد. محیط امنیتی و پرتهدید امروزه هرگز ما را بی‌نیاز از قدرت سخت نمی‌داند و در مواقع لزوم، بایستی از آن استفاده شود اما عمق قدرت ما در پیگیری راهبردهای نرم و سخت به صورت توانمند در عرصه‌های مختلف است».شمخانی گفت: «به‌کارگیری ابزار تحریم، پشتیبانی از مخالفان و معاندان انقلاب اسلامی و حملات سایبری علیه ملت ایران برای وادارکردن به حرکت در مسیر نظام سلطه است و در مقابل دفاع غیرعامل بایستی با دیبر شورای‌عالی امنیت ملی، پدافند غیرعامل را جزئی از دکترین مقاومت دانست و عنوان کرد: «امواج توفنده که به دنبال تغییر نظم و ثبات هستند و واقعیت‌های مبتنی بر فطرت تاریخی ما که استواری و استحکام ساخت درونی ما را قوی کرده

اروپا شود».اوافراط‌گرایی، فرقه‌گرایی و تروریسم را عامل مخوش‌شدن چهره اسلام دانست و گفت: «ایرانی‌ها و بوسنیایی‌ها همکاری خواهند کرد تا دین اسلام را به بهترین وجه در جهان به نمایش بگذارند.» او با اشاره به سفر رئیس مجلس بوسنی به ایران که به‌زودی انجام خواهد شد، تأکید کرد «شاهد روند سریع همکاری بین دو کشور خواهیم بود».عزت‌بگوویج با اشاره به اینکه «تحریم‌ها باعث شد در دوره‌ای خلسی در روابط دو کشور وارد شود»، از اینکه بعد از توافق هسته‌ای و لغو تحریم‌ها زمینه مناسب برای توسعه و گسترش روابط دو کشور به‌وجود آمده است، ابراز خوشحالی کرد. رئیس شورای ریاست‌جمهوری بوسنی‌وهرزگوین تأکید کرد: «آنچه باید سریع حل شود، تسهیل در امور مربوط به روادید و موانع پولی و بانکی است؛ همچنین باید در زمینه ارسال کالا میان دو کشور تسهیلاتی به‌وجود آید تا زمینه آسان‌سازی سرمایه‌گذاری را بین دو کشور شاهد باشیم».او با اشاره به امضای یادداشت‌تفاهم درباره همکاری شرکت‌های کوچک و متوسط دو کشور، اظهار کرد: «این اقدام ژنراتوری برای تقویت و توسعه روابط خواهد بود. با این اقدامات، علا روابط یک‌جانبه کمک‌های ایران به بوسنی قطع خواهد شد و روابط از این پس متکی به منافع دو طرف خواهد بود».عزت بگوویج همچنین گفت: «بوسنی دارای چارچوب قوی و قانونی در اتحادیه اروپاست و جمهوری اسلامی ایران می‌تواند از طریق بوسنی وارد بازار تجاری اتحادیه اروپا شود. امروز شاهد افزایش شمار توریست‌ها به بوسنی هستیم و این زمینه خوبی برای همکاری میان دو کشور خواهد بود».گفتنی است او دیدار با علی لاریجانی، رئیس مجلس شورای اسلامی را در برنامه دارد و امروز نیز به اصفهان سفر می‌کند.

خُرد و موضوعی خاص در یک وزارتخانه باید تلفیق و ترکیب و تراجم‌زدایی شوند تا بتوان سیاست‌ها و اقدامات ضروری را از درون آن استخراج کرد. هنر یک وزیر در آن است که بتواند مدیریت دانش لازم را انجام دهد. منابع دانشی، منابع حرفه‌ای، منابع تجربه‌ای و افکار گوناگون، مانند منابع مالی و منابع اداری، نیازمند مدیریت‌اند. این یک خلأ بزرگ در نظام مدیریتی ماست که توان مدیریت این دانش‌ها را نداریم و بلکه اساساً خودکامی نسبت به آن اندک است. مدیریت منابع را منحصr در منابع مالی و اداری می‌دانیم و آن را به منابع دانشی، تری نمی‌دهیم. مدیریت تخصص‌ها و فنون دانش‌های گوناگون درون یک وزارتخانه، خود یک حرفه، تخصص و مهارت است که نیاز به تمرین و تبحر دارد. چنین تخصصی اساساً دیده نمی‌شود و در دانشگاه‌ها هم به صورت غفاف تدریس نمی‌شود. مؤسساتی هم متفکل پرورش افراد براساس این معیارها نیستند؛ نتیجه آن می‌شود که در درجه نخست، ترجیح ما برای وزارت بهداشت یک متخصص مغز یا گوارش است، یا برای وزارت آموزش‌وپرورش به سراغ یک متخصص آموزش ابتدایی می‌رویم، یا برای سکان‌داری وزارت کشاورزی ممکن است ترجیح ما یک متخصص «علف‌های هزر»، که یکی از تخصص‌های مهم و ارزشمند حوزه کشاورزی است، باشد و به این توجه نمی‌کنیم که تخصص علف‌های هرز، فقط یکی از صدها تخصصی است که در حوزه وزارت کشاورزی است و ضرورتاً ربطی به مدیریت کشاورزی ندارد.

سوم- تخصص سیاسی: منظور من از تخصص سیاسی، داشتن مدرک دکترای علوم سیاسی یا سیاست‌گذاری عمومی نیست؛ بلکه مقصود این است که مدیریت در بخش دولتی در واقع اعمال قدرت سیاسی در محیطی پر از تراجم منافع است. سیاست اساساً دانش قدرت، اعمال قدرت و نفوذ و اداره است. عرصه دولت و درون آن عرصه‌ای است که قدرت‌های گوناگون اجتماعی در آن به تجلی می‌رسند. توان ایجاد تفاهم، اجماع‌سازی، کسب رضایت نسبی، متقاعدسازی فردی و اجتماعی، هماهنگ‌سازی قدرت‌ها و شکل‌دهی اراده سیاسی، از مهم‌ترین کارکردهای دولت‌هاست که از سوی سیاست‌مداران حرفه‌ای محقق می‌شود. درواقع اصلی‌ترین مشخصه‌های کارآمدی یک دولت، توان آن در شکل‌دهی و شکل‌گیری اراده سیاسی است. در شرایط صورت، نیروهای متکثر درون دولت و حکومت که به واکنشی گرایش دارند، دول را به اضحلال می‌کشاند. «تخصص سیاسی» یک فن و هنر است که متأسفانه به دلیل نبود دانش و خودکامی کافی نسبت به آن، بسیاری را دچار انحراف و اعوجاج کرده است. متأسفانه برخی، سیاست‌ورزی یک وزیر را به منزله توان فریبکاری، باج‌دهی به این‌وآن، نفاق، چندچهرگی و... گرفته‌اند. یکی از مشکلات که به‌ویژه در دهه اخیر جامعه ایران بروز بیشتری یافته است، این است که سیاست‌ورزی را با فریبکاری، دریدگی، دغل‌بازی و ناجوانمردی، یکسان تلقی کرده و این، تبدیل به الگوی فعالیت سیاسی برخی جوانان شده است. فراموش نکنیم صداقت بهترین سیاست است و سیاست‌ورزی، توانایی‌ها و مهارت‌های حرفه‌ای خود را می‌طلبد. نتیجه سخن آنکه، اراده ضروری است یک وزیر توان استفاده از نظریه و مدل در حوزه زیرمجموعه خویش را داشته باشد؛ البته این به آن معنا نیست که وزیر نظریه‌پرداز دانش مدیریت یا سیاست‌گذاری باشد. ثانیاً، یک وزیر باید همان‌گونه که منابع مالی و اداری را مدیریت می‌کند، باید بتواند دانش سازمانی و غیرسازمانی را نیز برای تحقق مقاصد سیاستی مدیریت کند. و ثالثاً، یک وزیر باید کفایت لازم را برای ایجاد اجماع سیاسی داشته باشد. البته فهرست این تخصص‌ها به این سه موضوع محدود نمی‌شود. جامعه سیاسی نیازمند بحث و گفت‌وگو در این‌باره است.

است با مقاومت قابل مهار هستند». او سه مؤلفه دکترین مقاومت را شامل ایستادگی و پایداری بر اصول، شناسایی و رفع حفره‌ها و توسعه مستمر توانمندی‌ها و قابلیت‌ها در مسیر تکامل انقلاب اسلامی و تبدیل راهبردهای اجرایی در حوزه‌های علمی، دفاعی، امنیتی و فرهنگی دانست و تأکید کرد: «بستر برای تقویت پشتوانه‌های قدرت ازجمله در تمامی حوزه‌ها با هدایت مقام معظم رهبری فراهم است و مقاومت و توسعه در کنار یکدیگر به پیش خواهد رفت». علی شمخانی با برشماری برخی عرصه‌های مهم و راهبردی کشور ازجمله در بستر امنیت ملی گفت: «دفاع و مدیریت بحران کافی نیست بلکه بایستی با هوشمندی عرصه‌های جدیدتری مانند استحکام را به نحوی تقویت کنیم که از کنار تکانه‌های جهانی و منطقه‌ای به‌سادگی عبور و ضمن توسعه توانایم موقعیت استراتژیک خود را ارتقا دهیم».

دیپلماسی

سر آغاز تحرک در روابط تهران – سارایوو

ادامه از صفحه اول

تخصص یک وزیر

ازاین‌رو لازم است درباره چستی «تخصص وزارت» کنکاش کرد؛ البته لازم به توضیح است ما در اینجا درباره همه ویژگی‌های یک وزیر سخن نمی‌گوییم؛ بلکه سخن ما معطوف به تخصص وزارت است. **یکم-تبحر داشتن در نظر به‌های سیاسی مرتبط با وزارتخانه:** نخستین تخصص لازم برای یک وزیر، «توان تدبیر نظری» برای پیشبرد امور وزارتخانه است. یک وزیر باید درکی نظری از حوزه وزارت خویش داشته باشد و بتواند مهم‌ترین مدل‌های حکمرانی مربوط به وزارتخانه خویش را فهم کند و توان کاربردی‌کردن و بومی‌کردن آن را داشته باشد. برای مثال، ترجیح یک حوزه صنعتی نسبت به حوزه‌های دیگر با منطق و مدل پیشرفت در یک حوزه صنعتی (اعم از صنایع نساجی یا صنایع غیرفلزی یا فناوری و ارتباطات و اطلاعات) نیازمند تحلیل فنی، اقتصادی، تاریخی و اجتماعی است که در قالب یک نظریه سیاسی یا مدیریتی سامان می‌یابد. نظریه‌پردازی مختص فیلسوفان و محافل آکادمیک نیست؛ یک وزیر اگر نظریه‌پرداز نباشد، حداقل باید درک روشنی از نظریه‌های سیاسی در حوزه کاری خویش داشته باشد. بسیار ساده‌لوحانه است که فکر کنیم وزارتخانه‌های کشورهای پیشرفته، صرفاً درگیر کارهای روزمره هستند. اغلب سیاست‌های این وزارتخانه‌ها واجد مدل‌های سیاسی هستند.

دوم-تبحر در مدیریت دانش‌های مرتبط با وزارتخانه: یکی دیگر از تخصص‌های لازم برای یک وزیر، توان مدیریت دانش‌های گوناگون مرتبط با وزارتخانه و استخراج راه‌حل‌ها از مجموعه‌های مشاوره‌ای خویش است. یک وزارتخانه به‌لحاظ تنوعی که دارد، با متخصصان و کارشناسان گوناگونی در ارتباط است. از بوجه و برنامه‌ریزی گرفته تا تخصص‌های خُرد و موضوعی خاص در یک وزارتخانه باید تلفیق و ترکیب و تراجم‌زدایی شوند تا بتوان سیاست‌ها و اقدامات ضروری را از درون آن استخراج کرد. هنر یک وزیر در آن است که بتواند مدیریت دانش لازم را انجام دهد. منابع دانشی، منابع حرفه‌ای، منابع تجربه‌ای و افکار گوناگون، مانند منابع مالی و منابع اداری، نیازمند مدیریت‌اند. این یک خلأ بزرگ در نظام مدیریتی ماست که توان مدیریت این دانش‌ها را نداریم و بلکه اساساً خودکامی نسبت به آن اندک است. مدیریت منابع را منحصr در منابع مالی و اداری می‌دانیم و آن را به منابع دانشی، تری نمی‌دهیم. مدیریت تخصص‌ها و فنون دانش‌های گوناگون درون یک وزارتخانه، خود یک حرفه، تخصص و مهارت است که نیاز به تمرین و تبحر دارد. چنین تخصصی اساساً دیده نمی‌شود و در دانشگاه‌ها هم به صورت غفاف تدریس نمی‌شود. مؤسساتی هم متفکل پرورش افراد براساس این معیارها نیستند؛ نتیجه آن می‌شود که در درجه نخست، ترجیح ما برای وزارت بهداشت یک متخصص مغز یا گوارش است، یا برای وزارت آموزش‌وپرورش به سراغ یک متخصص آموزش ابتدایی می‌رویم، یا برای سکان‌داری وزارت کشاورزی ممکن است ترجیح ما یک متخصص «علف‌های هزر»، که یکی از تخصص‌های مهم و ارزشمند حوزه کشاورزی است، باشد و به این توجه نمی‌کنیم که تخصص علف‌های هرز، فقط یکی از صدها تخصصی است که در حوزه وزارت کشاورزی است و ضرورتاً ربطی به مدیریت کشاورزی ندارد.

سوم- تخصص سیاسی: منظور من از تخصص سیاسی، داشتن مدرک دکترای علوم سیاسی یا سیاست‌گذاری عمومی نیست؛ بلکه مقصود این است که مدیریت در بخش دولتی در واقع اعمال قدرت سیاسی در محیطی پر از تراجم منافع است. سیاست اساساً دانش قدرت، اعمال قدرت و نفوذ و اداره است. عرصه دولت و درون آن عرصه‌ای است که قدرت‌های گوناگون اجتماعی در آن به تجلی می‌رسند. توان ایجاد تفاهم، اجماع‌سازی، کسب رضایت نسبی، متقاعدسازی فردی و اجتماعی، هماهنگ‌سازی قدرت‌ها و شکل‌دهی اراده سیاسی، از مهم‌ترین کارکردهای دولت‌هاست که از سوی سیاست‌مداران حرفه‌ای محقق می‌شود. درواقع اصلی‌ترین مشخصه‌های کارآمدی یک دولت، توان آن در شکل‌دهی و شکل‌گیری اراده سیاسی است. در شرایط صورت، نیروهای متکثر درون دولت و حکومت که به واکنشی گرایش دارند، دول را به اضحلال می‌کشاند. «تخصص سیاسی» یک فن و هنر است که متأسفانه به دلیل نبود دانش و خودکامی کافی نسبت به آن، بسیاری را دچار انحراف و اعوجاج کرده است. متأسفانه برخی، سیاست‌ورزی یک وزیر را به منزله توان فریبکاری، باج‌دهی به این‌وآن، نفاق، چندچهرگی و... گرفته‌اند. یکی از مشکلات که به‌ویژه در دهه اخیر جامعه ایران بروز بیشتری یافته است، این است که سیاست‌ورزی را با فریبکاری، دریدگی، دغل‌بازی و ناجوانمردی، یکسان تلقی کرده و این، تبدیل به الگوی فعالیت سیاسی برخی جوانان شده است. فراموش نکنیم صداقت بهترین سیاست است و سیاست‌ورزی، توانایی‌ها و مهارت‌های حرفه‌ای خود را می‌طلبد. نتیجه سخن آنکه، اراده ضروری است یک وزیر توان استفاده از نظریه و مدل در حوزه زیرمجموعه خویش را داشته باشد؛ البته این به آن معنا نیست که وزیر نظریه‌پرداز دانش مدیریت یا سیاست‌گذاری باشد. ثانیاً، یک وزیر باید همان‌گونه که منابع مالی و اداری را مدیریت می‌کند، باید بتواند دانش سازمانی و غیرسازمانی را نیز برای تحقق مقاصد سیاستی مدیریت کند. و ثالثاً، یک وزیر باید کفایت لازم را برای ایجاد اجماع سیاسی داشته باشد. البته فهرست این تخصص‌ها به این سه موضوع محدود نمی‌شود. جامعه سیاسی نیازمند بحث و گفت‌وگو در این‌باره است.